

Hồi 66

Trời Cao Có Mắt

C híp Chíp Chíp...

Lục Siêu Quang tỉnh lại, khi có những tiếng kêu kỳ lạ vọng bên tai.

Chàng bừng mở mắt, vừa lúc một con vật dang rộng đôi cánh lao xuống chàng, nhìn cái vòi và hai bộ móng nhọn của con vật nửa cầm nửa thú này cũng đủ khiếp đảm.

- Ôi, loài dơi hút máu khổng lồ.

Lục Siêu Quang chợt hiểu ra... nơi chàng nằm là thung lũng Phúc Ma, hang ổ của loài dơi hút máu dữ dằn.

Lục Siêu Quang bình tĩnh chờ con dơi khổng lồ áp sát, chàng lập tức vung tay chụp lấy nó. Con dơi giương móng bén cào cấu và vùng vẫy dữ dội, nhưng làm sao nó thoát được thế cầm nắm thủ tọa gọng kềm thép của Lục Siêu Quang...

Đang con khát nước, Lục Siêu Quang há miệng cắn bập vào cổ con dơi khổng lồ, máu con vật tuôn ra nóng hổi và chàng cứ hút mạnh, nuốt ừng ực. Thế là con dơi hút máu đã chẳng hút được máu Lục Siêu Quang, còn bị chàng hút cạn kiệt dòng máu của nó.

Ba con dơi khổng lồ khác bay vào hang, nhưng chúng thấy đồng loại của chúng bị chàng bắt thì hoảng sợ, đập cánh bay thẳng vào núi.

Khi Lục Siêu Quang buông con dơi ra, nó đã trở thành một đồng thịt mềm nhũn, không còn cựa quậy được nữa.

Ngồi nhồm đậy, Lục Siêu Quang thấy luồng nhiệt khí chạy rần rật trong cơ thể, kinh mạch lưu thông, quả thật máu loài dơi khổng lồ này là loại chất bổ kỳ lạ, tăng cường sinh lực nhanh chóng vô cùng.

Mới tiếp nhận bầu máu nóng của con dơi khổng lồ, trên giang hồ gọi là Phúc Ma Tăng Lục Huyết, Lục Siêu Quang muốn tìm một nơi kín đáo để luyện công. Bởi lúc này kinh mạch thông suốt, công lực sẽ tăng tiến rất nhanh. Sau đó chàng sẽ đi tìm tên ma đầu Bá Giả.

Để có nơi luyện công bí mật và an toàn, Lục Siêu Quang nhắm dãy núi cao phủ đầy mây trắng ở phía xa phóng vèo tới.

Đảo quanh chớp núi một vòng, Lục Siêu Quang thấy một cửa hang chàng rất vừa ý bèn phóng vút vào.

Ngoài cửa hang rêu phong xanh rì, trong hang thạch nhũ rủ xuống thật đẹp. Ánh sáng từ những khe đá rọi vào... thạch nhũ phản chiếu lung linh ngoạn mục.

Sinh lực đang sung mãn, lại gặp nơi vừa ý, Lục Siêu Quang quơ nhanh một đồng cỏ núi và dây leo bện thành tấm đệm bồ đoàn để ngồi luyện công như một đạo nhân.

Giữ tâm thần thư thái, chàng hít thở, vận khí từ đan điền chuẩn bị hành công...

Bỗng

Rắc.

Reng reng.

Lục Siêu Quang chợt nghe như có tiếng xích sắt va chạm vào thành đá, thật quái lạ.

Chàng định thần để lắng nghe kỹ và đã nhận ra âm thanh ấy phát xuất từ đâu.

Lục Siêu Quang đứng dậy bước nhanh vào trong.

Khi chiều sâu của lòng hang vừa dứt, chàng bỗng khựng lại, nhìn sững cảnh tượng phía trước.

Một lão nhân râu tóc dài thậm thượt, bị xích tay chân vào vách đá trông như một người tiền sử, y phục rách tả tơi, chỉ có đôi mắt long lanh rực sáng.

Thoáng thấy có bóng người, lão nhân gầm lên:

- Kẻ nào đó?

Lục Siêu Quang nhìn lặng...

Chàng tiếp tục quan sát, và tự hỏi lão nhân kia là ai mà bị giam giữ tàn nhẫn như vậy.

Lão nhân cố gắng giương hai cánh tay, kéo căng xích sắt để dựng cao song thủ, như muốn đẩy ra luồng kinh khí. Nhưng nội lực hoàn toàn mất hết rồi. gương mặt nhăn nheo đầy thất vọng, lão nhân chán nản gật đầu xuống, mái tóc dài phủ che gần hết khuôn mặt.

Chợt lão nhân lắc đầu, hất tung mái tóc.

Lão ngửa mặt gầm lên:

- Giết ta đi, đừng hành xác ta nữa...

Âm thanh vang dội trong lòng hang của một câu hỏi dài, khiến Lục Siêu Quang nhận ra tiếng nói quen thuộc.

Chàng kêu lên nho nhỏ:

- Trời ơi, có lẽ nào...

Lục Siêu Quang bước lại gần, lão nhân bỗng phẩy bàn tay:

- Cút đi, ta không muốn trả lời một câu hỏi nào nữa.

Lại thêm một lần giọng nói được xác định. Chàng trai nhảy phốc tới, vén mái tóc thậm thụt của lão nhân lên, kêu to:

- Cha...

Đôi mắt lão nhân thoáng ngơ ngác:

- Người... người là...

Lục Siêu Quang ôm chầm ông lão:

- Con đây, Lục Siêu Quang đây cha không nhận ra con sao?

Bang chủ Lục Siêu Quần, chính là lão nhân đang bị xích vào vách đá. Qua một lúc bàng hoàng, hai cánh tay còn vướng dây xích của ông vẫn cố ôm lấy chàng trai.

Giọng ông lạc đi vì xúc động:

- Ôi! Siêu Quang, con của cha... trời còn thương ta.

Lùi một bước, Lục Siêu Quang triển vận kinh lực, vung song thủ chụp tới.

Rắc Rắc Rắc.

Những sợi xích sắt đứt lìa, thân thể Hỏa Long Bang chủ không còn bị câu thúc nữa.

Chàng nhìn cha già, ứa nước mắt:

- Sau buổi trao đổi võ công oan nghiệt trên đỉnh Tử Vân Sơn, con đã tìm cha khắp nẻo giang hồ, nhưng hoàn toàn vô vọng. Không ngờ cha bị giam hãm nơi đây.

Lục Siêu Quần run giọng:

- Lỡ tay gây nên cái chết cho chủ môn Dương Tử Hùng, trong lúc ân hận đau xót, thần trí của ta như cuồng loạn. Ta phóng mình vào rừng tùm và đã bị Vạn Độc Bá Giả kết hợp với Tứ Độc Lão Quái dùng ám khí hại ta bất tỉnh. Chúng đưa ta đến động đá này, nhưng vẫn tàn nhẫn xích ta vào vách đá.

Chàng trai gầm lên:

- Lũ ma đầu tàn bạo. Con đã giết Tứ Độc Lão Quái rồi. Còn Vạn Độc Bá Giả cũng không thoát khỏi tay con đâu. Con sẽ tiêu diệt hết những kẻ đã làm cha đau khổ.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>